

Valitus, jonka Bonvecchiati Srl on tehnyt 29.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Bonvecchiati Srl (edustajat: asianajajat A. Bianchini ja F. Busetto)

Muut osapuolet: Comitato "Venezia vuole vivere" ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valituksen kohteena oleva unionin yleisen tuomioistuimen määräys on kumottava
- Ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä ja tämän seurauksena
 - on kumottava valittajien etuja koskevilta osin Venetsian ja Chioggian alueella toimivien yritysten hyväksi toteutetuista toimista, joista säädetään sosiaaliturvamaksujen pienentämisestä annetuissa laeissa nro 30/1997 ja nro 206/1995, 25.11.1999 tehty Euroopan komission päätös 2000/394/EY
 - toissijaisesti edellä mainittu päätös on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan perimään takaisin myönnetty sosiaaliturvamaksujen pienentämiset kyseiseltä ajanjaksolta suoritettavine korkoineen
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty yhdeksän valitusperustetta:

Ensimmäinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että tuensaajat eivät hyötynet millään tavalla kyseisistä toimista, kun otetaan huomioon niiden korvausluonne.

Toinen valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole suljettu pois tai joka tapauksessa arvioitu kyseisten toimien vaikutuksia kilpailuun tai jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kolmas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 2 kohdan b

alakohta) ja EY 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Neljäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Viides valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa (josta on tullut SEUT 107 artiklan 3 kohdan d ja e alakohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Kuudes valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa EY 86 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut SEUT 106 artiklan 2 kohta) tarkoitettuja poikkeuksia.

Seitsemäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä ei ole katsottu, että kyseessä on olemassa oleva tuki, ja se on näin ollen EY 88 artiklan 3 kohdan (josta on tullut SEUT 108 artiklan 3 kohta) ja asetuksen N:o 659/1999 (1) 15 artiklan vastainen.

Kahdeksas valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa takaisinperimistä koskevan määräyksen osalta.

Yhdeksäs valitusperuste: määräys on virheellinen, koska siinä on katsottu, että asiassa ei voitu soveltaa asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa korkojen soveltamisen osalta.

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999; EYVL L 83, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 29.4.2013 — Commerz Nederland NV v. Havenbedrijf Rotterdam NV

(Asia C-242/13)

(2013/C 207/38)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commerz Nederland NV

Vastapuoli: Havenbedrijf Rotterdam NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sille, että julkisen yrityksen myöntämä takaus voidaan katsoa viranomaisesta johtuvaksi — mikä on edellytys toimenpiteen katsomiselle SEUT 107 ja 108 artiklassa tarkoitetuksi valtiontueksi — esteenä, että takauksen on myöntänyt, kuten nyt tarkasteltavassa tapauksessa, julkisen yrityksen (ainoa) hallituksen jäsen, jolla tosin oli tähän tarvittava siviilioikeudellinen toimivalta, mutta joka toimi omavaltaisesti, piti takauksen myöntämisen tietoisesti salassa ja rikkoi julkisen yrityksen yhtiöjärjestyksen määräyksiä jättämällä pyytämättä hallintoneuvoston hyväksyntää, kun lisäksi on oletettava, että takauksen myöntäminen tapahtui kyseisen julkisen elimen (tässä tapauksessa kaupungin) tahdon vastaisesti?
- 2) Jos mainitut seikat eivät välttämättä ole esteenä sille, että toimenpide katsotaan viranomaisesta johtuvaksi, ovatko nämä seikat tällöin merkityksettömiä vastattaessa kysymykseen, voidaanko takauksen myöntäminen katsoa viranomaisesta johtuvaksi, vai onko tuomioistuimen punnittava ne viranomaisesta johtuvaksi katsomisen puolesta ja sitä vastaan puhuvien muiden seikkojen valossa?

Valitus, jonka Manutencoop Soc. coop., aiemmin Manutencoop Soc. coop. arl ja Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl ovat tehneet 2.5.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-278/00–T-280/00, T-282/00–T-286/00 ja T-288/00–T-295/00, Albergo Quattro Fontane ym. v. komissio, 20.2.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Manutencoop Soc. coop., aiemmin Manutencoop Soc. coop. r.l ja Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l (edustajat: asianajajat A. Vianello, A. Bortoluzzi ja A. Veronese)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Comitato "Venezia vuole vivere"

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-280/00 ja T-285/00 20.2.2013 antama määräys on kumottava tai annettava uudelleen
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensiksikin unionin yleisen tuomioistuimen määräykseen liittyy oikeudellinen virhe unionin tuomioistuimen asiassa Comitato "Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa vahvistamien periaatteiden soveltamisen osalta, siltä osin kuin kyseessä on komission valtiontukipäätösten perustelua koskeva velvollisuus. Erityisesti todetaan, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole noudattanut unionin tuomioistuimen päätelyä, jonka mukaan komission päätöksen on "sisällettävä kaikki olennaiset seikat, jotta kansalliset viranomaiset voivat panna sen täytäntöön". Unionin yleinen tuomioistuin ei ole kuitenkaan havainnut mitään huomautettavaa komission valituksenalaisessa päätöksessä omaksumassa menetelmässä, vaikka kyseiseen päätökseen ei sisälly olennaisia seikkoja, jotta kansalliset viranomaiset voivat panna sen täytäntöön, mikä tarkoittaa oikeudellista virhettä.

Toiseksi määräykseen liittyy oikeudellinen virhe unionin tuomioistuimen asiassa Comitato "Venezia vuole vivere" antamassa tuomiossa vahvistamien periaatteiden soveltamisen osalta, siltä osin kuin kyseessä on todistustaakka SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta. Unionin tuomioistuimen vahvistamien periaatteiden perusteella on jäsenvaltion — eikä näin ollen tuensaajan — asiana näyttää kussakin tapauksessa, että SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset täytyvät. Nyt käsiteltävässä asiassa komissio ei ole kuitenkaan tämentänyt valituksenalaisessa päätöksessä tällaista selvittämistä koskevia "menettelytapoja". Näin ollen koska Italian tasavallalla ei ollut tiedossaan olennaisia seikkoja voidakseen selvittää takaisinperimisen yhteydessä, olivatko myönnetyt edut tuensaajille annettuja valtiontukia, se on soveltanut todistustaakkaa käänteisesti ja on vaatinut, että kunkin maksujen pienennyksen muodossa tukea saaneen yrityksen on osoitettava, että kyseiset edut eivät vääristä kilpailua eikä niillä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan; muussa tapauksessa oletetaan, että tuet väärivät kilpailua ja että niillä on vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kanne 7.5.2013 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-252/13)

(2013/C 207/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Martin ja M. van Beek)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta